

15.01.2026

ARUPÄRIMINE

Katastroofiline demograafiline olukord

Lugupeetud härra peaminister

Eestis iibestatistika jõudis uude madalpunkti: Siseministeeriumi andmetel registreeriti eelmisel aastal Eesti perekonnaseisuasutustes kokku 9092 sündi, mis on ajalooline miinusemärgiga rekord. Samal ajal suri 15 427 inimest. Lisaks negatiivsele loomulikule iibele pöördus negatiivseks registreeritud rände saldo, seda esimest korda alates 2014. aastast. Statistikaameti andmetel oli 1. jaanuaril 2026 Eesti rahvaarv 7041 inimese võrra vähem kui aasta varem. Sündide arvu järsk langus on jätkunud juba mitmendat aastat: 2024 aastal jäi sündide arv esimest korda ajaloos alla 10 000, aasta 2025 oli veelgi hullem: 2019 – 14 099 sündi, 2020 – 13 209 sündi, 2021 – 13 272 sündi, 2022 – 11 646 sündi, 2023 – 10 949 sündi, 2024 – 9690 sündi ja 2025 – 9092 sündi.

Majandus- ja julgeolekumõõde lisab olukorrale kriitilisust. Näiteks Bigbanki peaökonomist Raul Eamets on hoiatanud, et Eestil on sisuliselt umbes viis aastat otsustavaks tegutsemiseks, enne kui fertiilsesse ikka jõuab arvult oluliselt väiksem põlvkond. Ka siseministeeriumi rahvastikutoimingute andmete pinnalt on avalikkuses kõlanud, et sündide tase on liikunud rekordiliselt madalale. Tulevikus toob see suuri probleeme majandus-, julgeoleku-, sotsiaal- ja haridusvaldkonnas ning ka paljudes teistes valdkondades.

Eesti Keskerakonna Riigikogu fraktsioon on sellele probleemile valitsuse tähelepanu pööranud juba mitu aastat järjest, aga tulutult: kuskilt ei paista, et valitsus oleks probleemi tõsidusest ja võimalikest tagajärgedest aru saanud ja tegutsema hakanud. Juba mitu aastat kõik ministrid, kes on meie küsimustele vastanud, tunnustavad, et oleme silmitsi suure väljakutsega, et probleem on kindlasti olemas jne. Mida aga pole on konkreetne plaan, tegevuskava või strateegia, kuidas sellest olukorrast välja tulla ja hakata seda Eesti jaoks eksistentsiaalset probleemi lahendama.

Eeltoodust tulenevalt palume Teil vastavalt Riigikogu kodu- ja töökorra seaduse paragrahvile 139 vastata järgmistele küsimustele:

1. Kas valitsuse liikmed saavad aru probleemi sügavusest ja selle võimalikest tagajärgedest? Kas on olemas valmidus hakata sellega ka päriselt tegelema?
2. Kas valitsusel on olemas pikemaajaline strateegia, kuidas parandada Eesti demograafilist olukorda ja märgatavalt tõsta sündimust?
3. Milliseid muudatusi plaanib valitsus perepoliitikas – peretoetused, lastehoiukohtade kättesaadavus, eluasemepoliitika, töö- ning pereelu ühitamise meetmed, – et eelkõige vähendada laste saamisega seotud majanduslikku koormust?

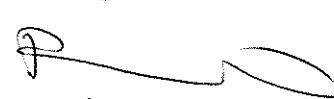
Arupärimine

15.01.2026 Nr. 899

4. Millised on olnud valitsuse sammud viimase kahe aasta jooksul, et pöörata rändesaldo taas positiivseks ja vähendada Eesti kodanike väljarännet?
5. Milliseid regionaalpoliitilisi meetmeid (eluaseme- ja taristupoliitika, teenuste kättesaadavus, maksusoodustused vms) kavandatakse kehtestada, arvestades, et sündimus ja pere loomise otsused on tugevalt seotud elukeskkonna ning eluaseme võimalustega?

Lugupidamisega

Vladimir Belobrovstev

Peter Eunk

Alexei Jevgen

Anastasia Kovalenko